

Ετίναξε την ανθισμένη αμυγδαλιά

μουσική ανωνύμου
στίχοι Γεώργιος Δροσίνης

I

1. Ε - τί - να - ξε την αν - θι -
2. Αχ, χιο - νι - σμέ - νη σαν την
3. Τρε - λή, να φέ - ρεις στα μαλ -
4. Του κά - κου τό - τε θα θυ -

7

σμένη α-μυ-γδα - λιά, ε - τί - να - ξε την αν - θι -
εί - δα την τρε - λή, αχ, χιο - νι - σμέ - νη σαν την
λιά σου τη χιο - νιά, τρε - λή, να φέ - ρεις στα μαλ -
μά - σαι τα πα - λιά, του κά - κου τό - τε θα θυ -

1. [Ετίναξε την ανθισμένη αμυγδαλιά], X2
με τα χεράκια της
κι αγέμισε από τ' άνθη η πλάτη, η αγκαλιά
και τα μαλλάκια της]. X2

2. [Αχ, χιονισμένη σαν την εδρα την τρελή], X2
γλυκά τη φίλησα,
[της τίναξα όλα τ' άνθη από την κεφαλή
κι έτσι της μίλησα]. X2

3. [Τρελή, να φέρεις στα μαλλιά σου τη χιονιά], X2
τι τόσο βιάζεσαι;
Μόνη της θα 'ρθει η άγρια βαρυχειμωνιά,
δεν το στοχαζέσαι]. X2

4. [Του κάκου τότε θα θυμάσαι τα παλιά], X2
τα παιχνιδάκια σου,
σκυφτή γριούλα με τα κάτασπρα μαλλιά
και τα γυαλάκια σου]. X2

Ετίναξε την ανθισμένη αμυγδαλιά, 2

10

σμέ - νη α - μυ - γδα - λιά με τα χε - ρά - κια της κι ε - γέ - μι - σε α - πό τ' άν - θη η
 εί - δα την τρε - λή, γλυ - κά τη φί - λη - σα, της τί - να - ξα ό - λα τ' άν - θη α -
 λιά σου τη χιο - νιά, τι τό - σο βιά - ζε - σαι; Μό - νη της θα 'ρθει η ά - γρια
 μά - σαι τα πα - λιά, τα παι - χνι - δά - κια σου, σκυ - φτή γρι - ού - λα με τα

G C F C F

15

πλά - τη, η αγ - κα - λιά και τα μαλ - λά - κια της, κι ε - γέ - μι - σε α - πό τ' άν - θη η
 πό την κε - φα - λή κι έ - τσι της μί - λη - σα, της τί - να - ξα ό - λα τ' άν - θη α -
 βα - ρυ - χει - μω - νιά, δεν το στο - χά - ζε - σαι, μό - νη της θα 'ρθει η ά - γρια
 κά - τα - σπρα μαλ - λιά και τα γυα - λά - κια σου, σκυ - φτή γρι - ού - λα με τα

C G C F

20

πλά - τη, η αγ - κα - λιά και τα μαλ - λά - κια της, 1.2.3. 4.
 πό την κε - φα - λή κι έ - τσι της μί - λη - σα.
 βα - ρυ - χει - μω - νιά, δεν το στο - χά - ζε - σαι.
 κά - τα - σπρα μαλ - λιά και τα γυα - λά - κια - - - σου.

C G C C

Fine